

عنوان مقاله:

انقلاب مشروطه و حقوق شهروندی

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی حقوق ایران با رویکرد حقوق شهروند (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

ابراهیم انوشه - استادیار روابط بین الملل و عضو هیات علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رفسنجان

خلاصه مقاله:

انقلاب مشروطه نقطه عطفی در تاریخ ایران بود. نقطه عطفی که در واقع شروع تحولی جدید و نوسازی و تحولی سیاسی-اجتماعی برای خروج از عقب ماندگی جامعه ایرانی بود. بازیگران اصلی انقلاب درد عقب ماندگی ایران را در نوع و شیوه حکومت داری در ایران و پادشاهان قاجار می دانستند، لذا برای اولین بار مفهوم قانون بعنوان حاکم بر اندیشه روشنفکران عصر مشروطه مستولی شده بود و به تبع آن پارلمان جهت تدوین قانون اساسی و تعریف و تبیین حقوق حاکمان و شهروندان شکل گرفت. در این رویداد علما، روشنفکران و مردم بر علیه استبداد حاکم در ایران و تاسیس عدالت خانه و دارالشوری مبارزه خود را شروع کردند تا بتوانند به حقوق حقه و اولیه مردم جامعه عمل ببوشانند. در این پژوهش سعی شده بر پایه مطالعات تاریخی و در قالب یک روش توصیفی - تحلیلی به نقش انقلاب مشروطه در شکل گیری قانون اساسی و در کنار آن به حقوق شهروندی بپردازد. به زعم نویسنده با تشکیل پارلمان در ایران و تدوین قانون اساسی مفهوم شهروند و مفاهیمی همچون آزادی و عدالت که از مبنایی ترین مولفه های حقوق شهروندی است عینیت و نمود بیشتری پیدا کرد.

کلمات کلیدی:

انقلاب مشروطه، حقوق شهروندی، شهروند، آزادی، عدالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/714800>

